

Jurisdicctie: Nederlandstalige Kamer van Beroep

Datum: 17/03/2011

beslissing: op tegenspraak

beslissingsnr.: KvB 654

inbreuk op de antiracismewet en de antidiscriminatiewet - weigeren een huurcontract af te sluiten

Inbreuk op de artikelen 1, 7 en 8 van de plichtenleer van het BIV alsook op de antiracisme -en antidiscriminatiewet

**Als erkend vastgoedmakelaar, ingeschreven op het tableau der beroepsbeoefenaars:
*te hebben bemiddeld bij de verhuring van een appartement en in dit kader te hebben geweigerd een huurcontract af te sluiten met de kandidaat-huurder, A***

Historiek

Vastgoedmakelaar X stelde op vraag van de eigenaars in juni 2008 een appartement te huur.

X meldde op 23 juni 2008 aan de vertrekkende huurster Z: *“Er was een kandidaat van Marokkaanse origine (...) maar de eigenaar en de burens hebben laten weten liever geen Marokkanen te hebben als burens”*.

Z legde op deze basis klacht neer bij het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding. Deze laatste legde klacht neer bij het Parket en bij de Uitvoerende Kamer van het BIV.

X toonde voor de Uitvoerende Kamer aan dat hij alleen al in de laatste maanden een 50-tal panden verhuurd had aan allochtonen, zijnde in ieder geval personen met een niet-Belgische familienaam. Van die 50 contracten werden er proportioneel heel veel gesloten met personen met een Marokkaans/Turks...klinkende naam .

De Uitvoerende Kamer oordeelde op basis van de vele voorgelegde stukken dat X er zelf niet van verdacht kan worden een racist te zijn of racistische gedachten te hebben, of zulke daden te stellen. Hij was in deze de boodschapper van die ene opdrachtgever en bevond zich derhalve in een hoogst oncomfortabele positie.

De Uitvoerende Kamer was van oordeel dat een bewezenverklaring van de feiten zonder dat een sanctie opgelegd wordt, volstond.

Beslissing van de Kamer van Beroep

Gezien de tuchtrechtelijke beslissing d.d. 19 augustus 2010 van de Uitvoerende Kamer van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars B.I.V. waarbij de tenlastelegging lastens X bewezen werd verklaard, doch waarvoor hem geen sanctie werd opgelegd.

Gezien de kennisgeving van de beslissing van de Uitvoerende Kamer dd. 13 september 2010.

Gezien het beroep ingesteld door de juridisch assessor bij middel van een ondertekend en aangetekend schrijven d.d. (datum van het postmerk).

De Nederlandstalige Kamer van Beroep wijst, na beraad en met eenparigheid van stemmen, de volgende beslissing:

Beoordeling van de feiten

De Kamer van Beroep heeft een ruime appreciatiebevoegdheid bij het bepalen van de strafmaat. Zij oordeelt vrij over de zwaarte van de tuchtstraf. Zij beslist in volledige soevereiniteit over de strafmaat. Enkel het redelijkheidsbeginsel begrenst haar discretionaire bevoegdheid.

Uit de neergelegde stukken alsmede uit de debatten ter zitting is gebleken dat de ten laste gelegde inbreuk afdoende bewezen voorkomt.

Rekening houdend met:

- het definitieve vonnis van de Correctionele Rechtbank [...].waarbij X tot een werkstraf [.....]werd veroordeeld wegens inbreuken op de wet van 30 juli 1981;

- de ontstentenis van enige voorgaande tuchtstraf (R.v.St., nr.150.547, 24 oktober 2005, Feyen; R.v.St., nr.135.080, 20 september 2004, Westelinck; R.v.St., nr.87.089, 8 mei 2000, Masset);

- de belofte om “zijn leven te beteren” (R.v.St., nr.87.090, 8 mei 2000, Masset);

lijkt een tuchtstraf “waarschuwing” passend. Deze tuchtstraf staat geenszins in kennelijke wanverhouding tot de gepleegde tuchtfeiten.

OM DEZE REDENEN

De Nederlandstalige Kamer van Beroep, aanvaardt het hoger beroep en erover beslissende op tegenspraak, verklaart dit gegrond. Zegt voor recht dat X aan zijn plichten is tekort gekomen en sanctioneert hem diensgevolge met een tuchtstraf **“waarschuwing”**.

Aldus gewezen en uitgesproken in het Nederlands en in het openbaar in de lokalen van het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars B.I.V., gelegen te 1000 Brussel, Luxemburgstraat 16B, op 17 maart 2011.